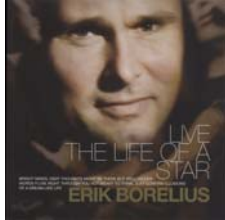

Pressklipp från tidigare album!

Erik Borelius har, till sin stora glädje, fått väldigt många fina recensioner. Här nedan följer ett urval:

Live the life of a star, EBM 2006

- "... Karl'n har en perfekt röst för den lätt småjazziga rock som framförs, och mycket mer perfekt substitut för Fagen och Becker torde inte gå att finna på den här sidan Atlanten... ett litet mästerverk med tilltalande stycken som "No man rules over her" och "22 in 84"."
(Örnsköldsviks Allehanda)
- "Hans akustiska spel är genomskinligt elegant, medan det elektriska nära nog självantänder. Dessutom sjunger han bra... Det är snyggt, men ändå inte överarbetat, och svänger med suverän auktoritet i alla förekommande hastigheter. Musikantskap av det här slaget slår undan alla invändningar."
(Värmlands Folkblad)
- "Mest känd är Erik Borelius som gitarrist - en av våra största - som ger oss musik som känns internationell... musik i cinemascop-format... allt förenas till sköna toner som blir till fantastisk musik... Köp den här skivan om du vill höra hur gitarr kan spelas." (Dala-Demokraten)
- "Det låter väldigt bra. Materialet är rikt varierat från akustiska låtar till starka och visionära gitarrer. Sångerskorna Vivien Searcy och Maja Callius tillför något viktigt liksom resten av det följsamma och välspelade gänget... Det här är i grunden vackert och poetiskt." (Nerikes Allehanda)
- "...det rör sig om en ytterst kompetent musiker som inte väjer för någon stilart i sitt skapande. Han står för en unik bredd och variation så det är garanterat något som passar, vare sig man diggar pop, jazz, funk rock eller klassiskt." (Sundsvalls Tidning)
- "Han gör ett slags slick popfunkrock åt det perfektionistiska Steely Dan-hållet... det är som gitarrist han märks mest. När han släpper loss strängarna biter det till ordentligt." (Upsala Nya Tidning)
- "Erik Borelius åttonde album är ingen gitarrskiva, utan pop och rock... Det här är en välgjord skiva med några riktigt fina melodier..." (Västerbottens Folkblad)

What is success?, EBM 2003

- "... Han spelar och sjunger med en suverän närhet. Väl varierat i kompositionerna och med texter som går på djupet. Erik Borelius använder både sin gitarr och sin röst för att nå ett personligt och varmt tilltal. Han lyckas hela vägen. Hörvärt!" (Nerikes Allehanda)
- "... ett oerhört snyggt hantverk som ligger till grund och då låtarna växer för varje lyssning blir helheten riktigt bra. Årets överraskning från Sverige?" (Sundsvalls Tidning)
- "På gränsen till en femma faktiskt. Ugglorna ler, eller rättare sagt sjunger vackert i träden. Precis som Gitarrguden själv - Erik Borelius - kanske landets främsta när det gäller att hantera en gitarr och nu till och med - visar det sig - vara en sångare av rang. ... gör låtar som borde få Donald Fagen och Walter Becker att avundas. ... Gillar du Steely Dans fyndiga texter har du ett perfekt alternativ här... Ett mycket perfekt sådant för övrigt." (Örnsköldsviks Allehanda)
- "Hela plattan är bitvis så perfekt att man ryser av välbehag. En varning utfärdas dock. Försök inte slölyssna för då ger hans musik inte något nämnvärt tillbaka. Nej, den kräver en hel del. På med hörlurarna, sedan är det bara att njuta." (Värnamo Nyheter, Smålandstidningen, Vetlanda-Posten, Tranås tidning)
- "... både nylonsträngade piruetter och distade elvrål, dessutom har han en rätt cool röst... bra låtar och sköna arrangemang... En mjukt vaggande, jazzrockig farkost sammansatt av delar som för mina tankar till namn som Steely Dan, Pink Floyd och Paco De Lucia." (Göteborgs-Posten)
- "Erik Borelius är en gudabenådad gitarrist, men han kan minsann sjunga också. ... Det bubblar och kokar och jäser i låtar som The loner, Shandor och Manhandle - det är brobyggande jazzrockiga sånger som vill ut över alla gränser. Och varför inte, släpp dem fria, det är vår - snart." (Eskilstuna-Kuriren)
- "Man kan ju undra varför han inte sjungit tidigare, eftersom det fungerar bra och känns helt naturligt. När han nu använder sin röst blir det mer varierat, lustfyllt och intressant." (Bohusläningen med Dals Dagblad)

• "Djävrt, Borelius! ... den är snarast intressantare än föregångarna. För det första är texterna bra, ovanliga och tänkvärda... För det andra är melodierna allt annat än strömlinjeformade. "Woman on the floor" för till exempel tankarna till Steely Dan... imponerande är att Erik Borelius vågat slå av från den beprövade stigen, riskera att förlora ett och annat fan och göra något helt annat." (Norra Västerbotten)

• "... det är musik man lätt tar till sig och ändå är det långt från main stream." (Dala-Demokraten)

• "... Albumet bjuder på en hel del vackra melodier och musikaliska överraskningar... Rebecca Zätterström fyller på bakom Eriks insatser och körerna är en av plattans behållningar... gitarrspelet... Erik Borelius är en av detta landets bästa och han får gott om tillfällen att visa det även här. Kanske märks hans skicklighet extra mycket här då det blir avbrott mellan insatserna." (Upsala Nya Tidning)

Guitar, EBM 2000

• "Hans virtuosa spel och hans nyfikenhet på musik i alla stilar och från olika kulturer är tilltalande och minst sagt spännande... intressant om man jämför nyinspelningarna... Den här gången är det lite mer lössläppt, lite mer uppställ i kurvorna, en och annan gång mera djupande och nyanserat." (Nerikes Allehanda)

• "Erik Borelius svänger så snabbt att man nästan inte hänger med och det blir så bra och kul att lyssna på. ... En omväxlande skiva, men ändå en enhet. ...väntar på att bli upptäckt av en jättepublik i hela världen." (Dala-Demokraten)

• "Det är suggestivt och vackert, tekniskt drivet och övertygande. Men det är inte lätt att sätta någon etikett på gitarmästaren Erik Borelius... även den virtuosa sidan är ju rikligt tillgodosedd på detta generöst innehållsrika album." (Länstidningen Östersund)

• "För mig har namnet Erik Borelius inte klingat bekant... Nu kommer jag att minnas det. ... jag kliver in i detta gitarrlandskap. Och stannar, länge. ... ett fullkomligt genialt gitarrspel räcker för att fördriva vintermörkret." (Nya Dagen)

• "Mångsidigheten är hans styrka, liksom förmågan att skapa stämningar och skriva vackra melodier - för att inte nämna den rent tekniska skickligheten." (Hallands Nyheter)

• "Sedan finns de som tar sitt spel ett steg längre och utvecklar en förbluffande färdighet på sitt instrument. Däribland återfinns namn som John McLaughlin, Göran Söllscher, men också Erik Borelius." (Västerbottens Folkblad)

• "Supergitarristen Erik Borelius... träffsäker som en indian på buffeljakt... Är inte det här avstressande, rytmiskt och vackert så vet inte jag." (Örnsköldsviks Allehanda)

• "Resultatet känns som en skiva med helt ny musik. ... Tekniken finns men det blir aldrig till självändamål. Det är melodierna för bra för. ... Gillar man McLaughlin, Di Meola och andra gitarrhjältar är den här plattan ett måste." (Skaraborgs Allehanda, Karlskoga Tidning)

• " Här en god chans att upptäcka denne spännande gitarrist, som bjuder på idel pärlor ur sin rika skivproduktion från 1986 till nu" (Göteborgs-Posten)

• " Han har ett känsligt och personligt spelsätt där varje liten enskild spröd ton känns viktig. ...en blandning av klassisk gitarr, jazz och folkviseton. Och ändå något mer..." (Värnamo Nyheter, Tranås Tidning & Vetlanda Posten)

• "Tänk Jimi Hendrix, tänk Django Reinhardt och Gypsy Kings, tänk svensk folkmusik och vemod. ... Influenserna är vitt skilda men Eriks bländande teknik och klockrena akustiska ton ger tillsammans med hans arrangemang den helhet som ofta saknas på en samlingsskiva." (Gefle Dagblad)

• "Erik Borelius spänner över hela registret. Ibland så fräckt att man inte i samma låt kan bestämma sig för vad det är man lyssnar på. Så kalla det musik, då. Underbar musik!... I panegyriska ordalag höjer jag gitarristen och musikanten Erik Borelius till de skyar där han nu hör hemma:..." (Leopold Report)

• "Årets skiva år 2000" (Hallands Nyheter)

• "Passar det då till referenslyssning? Jodå, om du inte dras med av det grymma svänget och glömmer att analysera. Det finns en risk för det för plattan bara växer ju mer man lyssnar..." (HIFI Magasinet)

Reality Bites, EBM 1997

- "Fantastiskt med fantasi... Elegant och fantasieggande." (*Värmlands Folkblad*)
- "En underbar platta fylld med sköna, mäktiga gitarrtoner av gudabenedade gitarristen Borelius... Rekommenderas!" (*Vestmanlands Läns Tidning*)
- "Det är konsertmusik. Modern "klassisk" musik. Njutbar, vacker, suggestiv och talande. Erik Borelius är helt enkelt en virtuos som väntar på att upptäckas av en jättepublik i hela världen." (*Dala-Demokraten*)
- "...virtuost och briljant spel och utsökt teknik. Reality Bites är sofistikerad... Snuggt och melodiöst." (*Göteborgs-Posten*)
- "Här samsas vemod och djävlaranamma i både musikerinsatserna och arrangemangen på ett mycket tilltalande sätt." (*Arbetarbladet*)
- "En platta som jag bara baxnar över. Den är helt enkelt superb... Reality Bites är en av årets absolut bästa svenska plattor." (*Kristianstadsbladet*)
- "Erik Borelius är en fantastisk gitarrist. Följsam, smidig, fingerfärdig och experimentell... Reality Bites är en slags drömsk odysseé... Estelle Milburnes röst omfamnar dig... Vackrare än så blir inte hösten." (*Barometern*)
- "Snitsigt, Erik! Estelle... Rösten är vacker och stark, en klar tillgång... Musiken känns helt rätt... en skiva som växer med varje lyssning." (*Nya Wermlands-Tidningen*)
- "... supergitarristen Erik Borelius... Klart lyssningsbart både för jazz och rockälskare. Reality Bites är utan omsvep Eriks bästa skiva inberäknat EMI-tiden." (*Örnsköldsviks Allehanda*)
- "Rena klara toner till njutbara stycken musik där Erik är inne och tafsar på såväl klassiskt, jazz som vanlig popmusik... välspelat och vackert." (*Aftonbladet*)
- "... där det är läge att välla ut väljer han plötsligt ett ljusare tonläge och det märks att han vill något mer. Här provas ständigt nya ljudriktningar och akordföljder. Estelle Milburne på sång är ett mjukt lyft för denna i övrigt kvalificerade instrumentalmusik"... (*Sundsvalls Tidning*)
- "...att Estelle Milburne kunde sjunga så bra, det var en nyhet... Tillsammans gör de den här rockjazz-plattan till en riktigt rolig överraskning." (*Uppsala Nya Tidning*)
- "Sedan första gången jag hörde EB 1986 i "No Fool" från debutplattan "Perfect Partners" så har inget varit sig likt... B förmedlar alltid något nytt i sin musik..." (*Norrländska Socialdemokraten*)
- "... Överrumplande infallsrikt. Borelius leker virtuost fram sina låtar... Borelius infriar alla högt ställda förväntningar." (*Östersunds-Posten*)

My Kind of Picture, EBM 1995

- "Erik är rätt och slätt en gudabenedad musikanter, en oerhört skicklig gitarrist, både tekniskt och idémässigt... Musiken är meditativ, själfull, lyrisk, impulsiv och inspirerande." (*Göteborgs-Posten*)
- "Hans musik är så bedövande vacker att det känns som att sitta framför en lugnande brasa eller i yogaställning." (*När&Var*)
- "En inspirerande platta med en spelsugen spelman som har idéerna på rätt plats." (*Östgöta Correspondenten*)
- "Hur långt räcker idéflödet? Fem plattor på nio år men ännu märks inga klichéer... han är ständigt överraskande i sina kompositioner." (*Helsingborgs Dagblad*)
- "Fynd för jazzhatare... drömska, ösiga, stundtals spanska gitarrfantasier." (*Expressen*)
- "Det tar tid att komma in i EB:s musikvärld, men den som tar sig tid blir rikligt belönad." (*Metro*)

Duende, EBM 1994 - Grammisnominerad!

- "... Erik står för en mycket melodiös, tilltalande och spännande instrumentalmusik med många bottenar. Han är en styv gitarrist, tekniskt väl utvecklad, lyhörd för klanger och nyanser men också personlig och idérik. Erik Borelius borde snarast få sitt breda genombrott." (*Göteborgs-Posten*)
- "Ovanligt lyckad, välarrangerad modern instrumentalmusik... ett Eldorado för akustiska gitarrer. Inuti snabbe solisten Borelius bor en liten eldfängd flamencolirare... Duende står ut från all ansiktslös new age, ambient music och vad nu dagens olika instrumentalvarianter mer kan heta." (*Sydsvenska Dagbladet*)

SexTioTvå, EBM 1993 - Grammisvinnare!

- Grammisjuryns motivering: "Vild, vacker. Mild, melodiös - rytmiska attacker med rätt och ärligt klös! Gott & härligt, sött & salt - "Sex Tio Två" har allt!"
- "Han låter den akustiska gitarren spela huvudrollen och fyrar av en räckta häpnadväckande vackra melodier... lysande." (*Norra Västerbotten*)
- "Erik är en virtuos gitarrist med en flyhänt, teknisk, idérik stil. Snyggt och imponerande skickligt..." (*Göteborgs-Posten*)

Fantasy, EMI 1988

- "Erik Borelius är en demon på sitt instrument och har en otrolig musikalisk skaparkraft... kanske en modern svensk Mozart" (*Nordvästra Skånes Tidningar*)
- "Man märker hos Borelius hängivenheten inför gitarren, musiken och komponerandet." (*Svenska Dagbladet*)

Perfect Partners, EMI 1986

- "En ny svensk gitarrstjärna har tänts.. Han åstadkommer ljuv musik. Hans debut-LP är en fullträff." (*Göteborgs-Posten*)
- "Erik Borelius kommer att bli min partner länge med sin första skiva Perfect Partners." (*Jönköpings-Posten*)
- "Kalasdebut. X i taket! En ung svensk gitarrist som naglar fast ens uppmärksamhet med levande, personlig instrumentalmusik." (*Sydsvenska Dagbladet*)
- "Debut utöver det vanliga. En musiker som han kan säkert bidra till ett breddande av kvalitetsmusik." (*Svenska Dagbladet*)
- "Missa inte Erik Borelius." (*Kvällsposten*)
- "Enastående musikalitet." (*Orkesterjournalen*)
- "Oj, man hoppar högt av glädje direkt från början av denna LP för att sen luta sig tillbaka och njuta hela skivan igenom. Vilken dunderdebut!!! Han blandar pop, rock, funk och klassiskt på ett oefterhärmligt sätt..." (*Norrländska Socialdemokraten*)

EB MUSIC

EB Music • Rödstuguvägen 41 • S-181 30 Lidingö • Telefon: +46 8 753 43 37
kontakt@erik-borelius.com • www.erik-borelius.com

PR: Ulla Brandt, Krea Konsult AB • +46 8 651 01 09 • E-mail: ulla.brandt@telia.com